

MSB 325

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Wordt het koningschap voor Israël hersteld?

door Andrew Brown

Deze belofte van God stond in hun hart gegrift. Ze droomden over de vervulling ervan. Terwijl ze voortdurend in slavernij waren onder overheden, zelfs die van henzelf, wist Israël dat ze **“een hoofd en niet tot staart”** zouden moeten zijn (Deut.28:13), maar de zware hand van Rome rustte op hen. Godvrezende Israëlieten bleven vasthouden aan de hoop op het komende Koninkrijk. Velen waren als Jozef van Arimatea, die het koninkrijk Gods verwachtte (Luc.23:51). Hun verwachting was dat er een kind voor ons geboren zou worden, een zoon ons gegeven zou worden; en de heerschappij op zijn schouder zou rusten (Jes.9:6). Dat kind kwam toen Jezus geboren werd en onder de mensen wandelde; zelfs zijn naam betekende “Yahweh, de Verlosser.” In eerste instantie moet zijn dood als volkomen verpletterend zijn ervaren, maar de Heer stond op uit de dood en bleef daarna het Koninkrijk verkondigen (Hand.1:3). Zijn discipelen verlangden naar de geruststellende woorden van de opgestane Heer dat het tijd was voor zijn heerschappij, maar Hij antwoordde: **“Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten”** (Hand.1:7).¹

Lucas leidde de Handelingen in door uit te leggen dat het evangelie dat hij eerder had geschreven, handelde “over al wat Jezus begonnen is te doen en te leren, tot de dag dat Hij werd opgenomen” (Hand.1:1,2). Het evangelie van Lucas is een verslag van Jezus’ leven, dood en opstanding. Het tweede

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

verslag van Lucas begint met de vraag: **“herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël?”** (Hand.1:6). Het Koninkrijk was Jezus’ belangrijkste leerpunt geweest. Wat was er gebeurd met Gods heerschappij die nabij was, de inwijding ervan tijdens hun leven en de overname van de wereld? De vraag naar het Koninkrijk van God *is het thema dat als een rode draad door de hele Bijbel loopt*.

Het antwoord op de openingsvraag van het boek Handelingen is dat het “Koningschap” of de “Heerschappij van God” inderdaad begon met zijn overname na Jezus’ terugkeer naar de hemel. Jezus had de komst van het Koninkrijk vergeleken met de groeifasen van koren (Marcus 4). Het besef dat de ‘halm’-fase van het Koninkrijk tijdens Handelingen werd voltooid, brengt duidelijkheid in anderszins verwarrende Schriftgedeelten. In Lucas 9:27 werd de discipelen bijvoorbeeld verteld dat het Koninkrijk zou komen voordat zij de dood zouden smaken. Deze profetie is tijdens Handelingen vervuld. Ten tijde van de evangeliën had Jezus ‘voorproefjes’ gegeven van wat zijn regering zou bieden: voedsel, gezondheid, opstanding, wonderen. In tegenstelling tot de beloften die politici doen die zich vandaag de dag verkiesbaar stellen, *werden zijn beloften ervaren en toonden ze zijn rechtvaardigheid, macht en autoriteit*. Bij deze aanvang werden de bevoegdheden op gepaste wijze verdeeld onder de ‘ambtenaren’ van de regering.

Als we de opdracht die Jezus in Marcus 16 aan de elf discipelen heeft gegeven nader bekijken, krijgen we meer inzicht in wat er op dat moment gebeurde. Na zijn opstanding gaf Jezus de discipelen de opdracht: **“Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping”** (Marc.16:15). Die dit hoorden, begrepen het en **“zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die erop volgden”** (Marc.16:20). In Handelingen deden zij wat Jezus hun had opgedragen. Het verslag van Marcus is in de verleden tijd geschreven, wat veelzeggend is en aantoont dat deze opdracht **VOLTOOID WAS** voordat Marcus zijn evangelie schreef.

Er ontstaat misverstand over de “schepping” waaraan zij het evangelie moesten verkondigen. Welke schepping? De Schrift vermeldt dat de opdracht volbracht was, maar de apostelen reisden niet de hele wereld rond. Bedenk dat toen God Abraham riep, Hij een nieuw volk schiep. Israël is zijn “schepping”. Deze apostelen moesten de boodschap van Christus verkondigen aan alle Israëlieten die in die tijd leefden. Dit is wat zij deden in Handelingen.

Volgens schattingen waren er ongeveer acht miljoen Joden, inclusief degenen die verspreid waren over de volken. Deze door God gezonden boodschappers kregen de kracht om deze enorme taak te volbrengen. **“Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen”** (Marc.16:17). Geen enkele macht kon hen tegenhouden, want zij dreven zelfs boze geesten uit. Veel Joden woonden tussen de volken en spraken verschillende talen, maar geen enkele taalbarrière kon hen tegenhouden. Geen enkel beest kon hen kwaad doen, want slangen zullen zij opnemen. Geen enkele moordenaar zou de zending dwarsbomen, want als zij iets dodelijks drinken, zal het hen geen kwaad doen. Geen enkele moeilijkheid zou te groot zijn, want zij zullen de handen op de zieken leggen, en zij zullen genezen (Marc.16:17-18). God zorgde ervoor dat zij succesvol waren, zoals Marcus 16:20 laat zien. **“Maar ik vraag: hebben zij het dan niet gehoord? Zeer zeker: Over de ganse aarde is hun geluid uitgegaan en tot de einden der wereld hun woorden”** (Rom.10:18).

In het tweede hoofdstuk van Handelingen vierten deze mensen het Israëlische Pinksterfeest, toen ze de belofte van de Heer ontvingen om kracht te ontvangen wanneer de Heilige Geest over hen zou komen (Hand.1:8). “Tongen als van vuur” zijn een visuele weergave van hun oordelende macht. Alle overheden hebben rechters (Matt.19:28). Aan hen was de macht en het gezag gedelegeerd om de opdracht van Christus uit te voeren om het evangelie te prediken aan “de schepping”.

Wat speelde zich op dat moment af? De boodschap dat Christus de Messias is, werd gedurende ongeveer 33 jaar aan alle Israëlieten verkondigd en tegelijkertijd groeide het Koninkrijk van God op de manier die de Heer had voorspeld. Het aantal begon met een klein groepje van 120 mensen en groeide in een oogwenk uit tot 5.000 mannen. Het evangelie verspreidde zich door heel Israël en bereikte al snel de Hellenistische Joden, die een andere taal spraken. Het evangelie verspreidde zich onder de

Samaritanen (half-Joden). Aanvankelijk ervoer deze groep een grote eenheid, maar na hun training werden ze verstrooid onder de volken om een specifieke taak te vervullen: **“zonder tot iemand het woord te spreken dan alleen tot de Joden. Doch er waren onder hen enige... mannen, die... ook tot de Grieken spraken”** (Hand.11:19,20). Deze Grieken waren Israëlieten die hun voorouderlijke Israëlitische cultuur hadden opgegeven en de “Griekse” levensstijl hadden aangenomen. Net als de gelijkenis van het mosterdzaadje dat groeit en zich uitbreidt, verspreidde het Koninkrijk zich explosief.

Bedenk hoe Gods heerschappij, zelfs in de beginfase, met elke dreiging omging. Zij loste de zonden op van degenen binnen zijn heerschappij (Handelingen 5). Zij regelde de voedselverdeling aan de behoeftige gelovigen (Handelingen 6). Zij bekeerde de grootste vijand, Saul (Handelingen 9), en doodde een tegenstander, koning Herodes (Handelingen 12). Nuances en geschillen in de wet werden gemakkelijk opgelost (Handelingen 15).

Wanneer Paulus ten tonele verschijnt, richt Handelingen de aandacht op de verandering en uitbreiding van het Koninkrijk die zijn bediening teweegbracht. God had Paulus en Barnabas specifiek aangewezen voor de bijzondere taak om naar de volken te reizen (Handelingen 13). **“Jakobus, Kefas en Johannes, die voor steunpilaren golden, (reikten) mij en Barnabas de broederhand: wij zouden naar de heidenen [volken], zij naar de besnedenen gaan”** (Gal.2:9). Zij werden weggestuurd uit het land Israël, weg van de wet nalevende, besneden Joden. Toen hij zich tot een ander publiek van Israëlieten richtte, kwam de boodschap van Paulus vanuit een andere invalshoek. Deze Israëlieten waren verspreid over het hele Romeinse Rijk. Paulus kwam meer uiteenlopende dialecten tegen, evenals meer Israëlieten die Gods wet hadden losgelaten en leefden als Grieken. Het was zijn gewoonte om naar steden met een synagoge te gaan en daar een perfect op maat gesneden boodschap van God aan de Israëlieten te verkondigen, waarbij hij hen uitnodigde om zich aan te sluiten bij de opwindende gebeurtenissen. Als er landen waren zonder Israëlieten, waagde Paulus zich daar niet, want hij volbracht de opdracht uit Marcus 16.

Toen Paulus begon te prediken tot niet-Israëlieten, paste dat in het beeld, aangezien het in het hele Oude Testament al was voorzien dat de volken verlossing zouden ontvangen via Israël. Paulus kon in Romeinen 15 verzen uit het Oude Testament aanhalen om dit te bewijzen. Paulus legde uit dat zijn handelingen bij het verkondigen van de boodschap aan de heidenen bedoeld waren om de Israëlieten tot naijver op te wekken, zodat zij zouden geloven (Rom.11:11). Het geheim hierin was dat er niet-Joden waren geënt op de zegeningen van Israël. Handelingen is **NIET** het beginstadium van de bedeling der genade. Het Koninkrijk ontwikkelde zich volgens Gods vastgestelde plan.

Petrus had de weg bereid voor de tak van de bediening van Paulus door het evangelie te verkondigen aan de heiden Cornelius (Handelingen 10). Petrus wist dat het gaan naar niet-Joden niet de opdracht was die hij eerder had ontvangen, wat verklaart waarom hij drie verschillende visioenen nodig had om zekerheid te krijgen. Toen de Joden Petrus' uitleg hadden gehoord, **“kwamen zij tot rust en verheerlijkten God, zeggende: Zo heeft dan God ook de heidenen de bekering ten leven geschonken”** (Hand.11:18). Dit was slechts een volgende stap in Gods heerschappij.

In de hele boek Handelingen groeide het Koninkrijk, terwijl Gods boodschappers de boodschap aan het hele volk van Israël brachten en ook een aantal niet-Israëlieten uitnodigden. Toch hing aan het einde van Handelingen de vraag over het Koninkrijk nog steeds in de lucht. Zou het Koninkrijk worden hersteld? Zou het zich blijven uitbreiden? De opdracht uit Marcus 16 zou ten einde komen wanneer de “ganse schepping” was bereikt. Op dat moment bereikte Paulus Rome, de hoofdstad van de verstrooide Joden. Daar plande Paulus een ontmoeting met de laatste Israëlieten die het nog **NIET** hadden gehoord. Zoals Paulus opmerkte: **“Maar thans, nu mij in deze streken geen arbeidsveld meer overblijft”** (Rom. 15:23), waren er geen andere plaatsen meer waar Paulus kon prediken, aangezien de Joden overal het al hadden gehoord. Paulus bracht hun het evangelie van Jezus en het Koninkrijk (Hand.28:23). Op dit punt, nu de opdracht uit Marcus 16 was volbracht en het Koninkrijk in gang was gezet, bracht God een enorme verrassing in de gebeurtenissen van de menselijke geschiedenis door een extra geheim van zijn plan te onthullen. Deze nieuwe openbaring kwam niet tot stand vanwege de

verwerping van de boodschap, want talloze Israëlieten geloofden erin. Deze verandering was bedoeld om een verslag vast te leggen van de rijkdom van zijn genade en om een ander doel te verwezenlijken, los van zijn bedoelingen met het Koninkrijk.

Het boek Handelingen eindigt met de heilbrengende boodschap van God die naar de volken wordt gezonden, met de verzekering dat zij die zouden horen (Hand.28:28). Deze verandering was ingrijpend. In tegenstelling tot Handelingen 13:46 en Handelingen 18:6, waar de verkondigers zich tot de heidenen hadden gewend om andere Joden tot naijver te verwekken, werd de boodschap deze keer rechtstreeks naar de volken gezonden. De volken ontvingen deze enorme zegen zonder een verkondiger en **LOS VAN** Israël. Dit was totaal anders dan wat er tijdens Handelingen was gebeurd, toen de volken werden gezegend **VIA** Israël (Gen.12:3) overeenkomstig de belofte die aan Abraham was gegeven. Het zenden van de boodschap naar de volken was een nieuwe openbaring.

De Handelingen eindigen na deze uitspraak en laten de lezer achter met zijn gedachten. Was dit niet wat abrupt? Bijna een kwart van het boek Handelingen beschrijft hoe Paulus op weg was naar Rome voor een proces voor Caesar; waarom wordt er dan geen ontmoeting met Caesar vermeld? Omdat het thema van de Handelingen het herstel van het koningschap voor Israël is en in Handelingen 28:28 het antwoord nadrukkelijk '**NOG NIET**' luidde. De overname van het koningschap had enorme vooruitgang geboekt, *maar werd opgeschort!* De voortgang ervan verdween naar een onbekende toekomstige tijd. Er was veel werk nodig om begrip voor de verandering te kweken. De evangeliën, het verslag van Handelingen en andere brieven waarin het nieuwe werk van God werd uitgelegd, moesten worden geschreven.

Handelingen beantwoordt veel vragen die door de evangeliën worden opgeworpen en slaat ook een brug naar de tijd waarin we nu leven. Alle belangrijke elementen van de heerschappij waren aanwezig in de Handelingentijd. Het bood het kader voor bloeiende onderdanen, aangezien God actief bezig was met de vestiging van een ordelijke heerschappij.

Gods regeringswerk zal op het juiste moment worden hervat en dan zal het koningschap voor Israël worden hersteld. We zien uit naar die dag.

Gepubliceerd in september 2018